

Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Италианска република
(Дело C-653/13) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2006/12/ЕО — Членове 4 и 5 — Управление на отпадъците — Регион Кампания — Решение на Съда — Констатирано неизпълнение на задължения от държава членка — Частично неизпълнение на съдебното решение — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Парични санкции — Периодична илуцествена санкция — Еднократно платима сума)

(2015/С 311/06)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Recchia и E. Sanfrutos Cano)

Ответник: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомагана от S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Диспозитив

- 1) Като не е взела всички необходими мерки за изпълнението на решение Комисия/Италия (C-297/08, EU:C:2010:115), Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС.
- 2) Осъжда Италианската република да заплати на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ периодична илуцествена санкция в размер на 120 000 EUR за всеки ден забава за изпълнение на мерките, необходими за съобразяване с решение Комисия/Италия (C-297/08, EU:C:2010:115), считано от датата на обявяване на настоящото съдебно решение до пълното изпълнение на решение Комисия/Италия (C-297/08, EU:C:2010:115).
- 3) Осъжда Италианската република да заплати на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ еднократно платима сума в размер на 20 милиона евро.
- 4) Осъжда Италианската република да понесе съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 93, 29.3.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der
Nederlanden — Нидерландия) — Diageo Brands BV/Симирамида-04 ЕООД

(Дело C-681/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Признаване и изпълнение на решенията — Основания за отказ — Нарушаване на обществения ред в държавата, в която се иска признаване — Решение, постановено от съд на друга държава членка, което противоречи на правото на Съюза в областта на марките — Директива 2004/48/ЕО — Спазване на правата върху интелектуална собственост — Съдебни разноски)

(2015/С 311/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Diageo Brands BV

Ответник: Симирамида-04 ЕООД

Диспозитив

- 1) Член 34, точка 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела следва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че съдебно решение, постановено в дадена държава членка, противоречи на правото на Съюза, не е основание това решение да не бъде признато в друга държава членка, с мотива че то нарушава обществения ред на тази държава, когато грешката при прилагането на правото, на която е извършено позоваване, не съставлява явно нарушение на правна норма — считана за съществена в правния ред на Съюза, а следователно и в правния ред на държавата членка, в която се иска признаването — или на право, което е признато като основно в тези правопорядъци. Случаят не е такъв, когато е допусната грешка, засягаща прилагането на разпоредба като член 5, параграф 3 от Директива 89/104 на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките, изменена със Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 година.

При проверката на евентуалното наличие на явно нарушение на обществения ред на държавата, в която се иска признаването, съдът на тази държава трябва да вземе предвид обстоятелството — освен ако не са налице особени обстоятелства, които правят прекалено трудно или невъзможно използването на способите за съдебна защита в държавата членка, в която е постановено решението — че правните субекти трябва да използват всички налични способности за съдебна защита в тази държава членка, за да възпрепятстват последващото нарушаване на обществения ред.

- 2) Член 14 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост следва да се тълкува в смисъл, че се прилага към съдебните разноски, направени от страните във връзка с предявен в дадена държава членка иск за обезщетение за вреди, причинени вследствие на извършено в друга държава членка изземване, чиято цел е да се предотврати нарушение на право върху интелектуална собственост, като в хода на производството по този иск за обезщетение се поставя въпросът за признаването на постановено в другата държава членка съдебно решение, с което се установява незаконосъобразността на това изземване.

⁽¹⁾ ОВ С 71, 8.3.2014 г.

**Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Rusal Armenal ЗАО,
Съвет на Европейския съюз**

(Дело C-21/14 P) ⁽¹⁾

**(Обжалване — Дълпинг — Внос на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения,
Бразилия и Китай — Присъединяване на Република Армения към Световната търговска
организация (СТО) — Член 2, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 384/96 — Съвместимост със
Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение по литата и търговията
(1994) (ГАТТ)**

(2015/C 311/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, M. França и T. Maxian Rusche)

Други страни в производството: Rusal Armenal ЗАО (представител: Б. Евтимов, адвокат), Съвет на Европейския съюз (представители: S. Voelaert и J.-P. Nix, подпомагани от B. O'Connor, Solicitor, и S. Gubel, avocat)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Европейски парламент (представители: D. Warin и A. Auersperger Matic)